

VARICELLA ZOSTER VİRÜS ANTİKORLARI IgM VE IgG

Diğer adları ve kısaltma: Su çiçeği virüsü antikorları, VZV antikorları.

Kullanım amacı: Varicella Zoster, klinik olarak su çiçeği ve herpes zoster (zona) hastalıklarına sebep olduğundan, bu hastalıklarla ilişkili araştırmalar sırasında kullanılır.

Genel bilgiler:

- HHV-3 olarak da adlandırılan Varicella Zoster virüsü (VZV), herpes virüs ailesindedir. Primer enfeksiyonu su çiçeğine, latent enfeksiyonun reaktivasyonu ise zona hastalığına (herpes zoster) neden olur.
- VZV'nin primer enfeksiyonu olan **su çiçeği**, genellikle çocukluk çağında görülen dermal vezikülopüstüler döküntülerle karakterize bir hastalıktır. Hastalık, bağışıklığı olmayan kişilere, virüsü taşıyan damlacıklarla veya cilt lezyonlarına temas sonucunda, çok kolay bir şekilde bulaşabilir. Kuluçka süresi genel olarak 10-20 gün arasında (ortalama 14-15 gün) değişir. Primer enfeksiyonun ardından virüs dorsal kök ve kranial sinir ganglionlarında latent hale geçer. Yetişkinlerde hücresel bağışıklıkta zayıflama olması halinde, reaktivasyon gerçekleşerek virüs nöronlar boyunca ilerleyip cilde ulaştıktan sonra, tek taraflı ve genellikle tek bir dermatoma uyan sınırlı bir alanda **zona** ya da **herpes zoster** adı verilen veziküllü bir döküntüye neden olur. Çok seyrek olarak, çocuklarda görülen vakalar da bildirilmiş olmakla birlikte, zona yaştan ilerlemesiyle birlikte daha sık olarak görülür. Vakaların yaklaşık olarak yarısının 60 yaş üzerinde ortaya çıktığı bildirilmektedir. Bu durumun yaştan ilerlemesiyle birlikte bağışıklıkta azalma meydana gelmesi ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu sebeple yaşlıların dışında kemoterapi ve immunosupressif ilaç tedavisi uygulanan hastalar ve AIDS hastaları arasında da zona vakalarına sıklıkla rastlanır.
- VZV enfeksiyonunun klinik prezantasyonu genellikle karakteristiktir. Ancak atipik seyreden tablolarla karşılaşılması halinde serolojik değerlendirme sonuçlarından yararlanılmadan teşhisin konulması mümkün olmaz.

Test sonucunun yorumu:

- Primer enfeksiyonun akut döneminde yalnızca IgM sınıfı antikorlar pozitif bulunur. Döküntülerin ortaya çıkmasından sonraki 3-4 hafta boyunca da IgM sınıfı antikorlar pozitif bulunur. Döküntülerin görülmesinden kısa bir süre sonra IgG sınıfı antikorlar da üretilmeye başlanır. Kısa bir dönem IgM ve IgG sınıfı antikorlar beraberce pozitif bulunur. Enfeksiyonun çok erken döneminde IgM sınıfı antikorlar, henüz tespit edilebilecek konsant-

rasyona ulaşmamış olabileceğinden, kuvvetli enfeksiyon kuşkusuna rağmen, sonucun negatif olması halinde çalışmanın 2-3 hafta içinde tekrarlanması önerilir. IgM sınıfı antikorların varlığı daha çok primer enfeksiyon olasılığını akla getirirse de, bazen reenfeksiyonlarda da IgM sınıfı antikorların konsantrasyonunun ölçülebilir seviyeye çıkabileceği dikkate alınmalıdır.

- Yalnızca IgG sınıfı antikorların pozitifliği, enfeksiyona geçmişte maruz kalındığını ve bağışıklık kazanılmış olduğunu gösterir. Aşı uygulaması ile elde edilen bağışıklıkta da yalnızca IgG sınıfı antikorlar bulunur. Yalnızca IgG sınıfı antikorları pozitif olan bir kişide, bağışıklığın doğrudan hastalığın geçirilmesiyle mi, aşılama yoluyla mı elde ettiğinin ayırd edilmesi mümkün değildir. Hastalığın akut safhası ile nekahat dönemi arasında geçen yaklaşık 2-4 haftalık döneminde IgG antikor titresinde en az 4 katlık bir artış olması gerekir. Tereddütlü durumlarda serolojik değerlendirmenin 2-4 hafta sonra tekrarlanarak antikor düzeyindeki değişimin izlenmesi gerekli olabilir.

Numune: Serum (kırmızı veya sarı kapaklı tüp), BOS (Jelsiz steril tüp). Minimum 500 µL olmalıdır.

Çalışma yöntemi: EIA (serum), IFAT (BOS).

Refereans değer: Negatif.